

[Arne Larsen.]

så senere ændre den danske færdselslovgivning i overensstemmelse med, hvad man har gennemført i de øvrige skandinaviske lande.

Med disse bemærkninger skal jeg som sagt anbefale promillegrænsen 0,8, at vi gennemfører generelle hastighedsbegrænsninger, og at vi giver unge fra 16 til 18 år tilladelse til at føre letvægtsmotorcykel.

Jeg ved, at jeg har ikke fuld tilslutning i min gruppe til alle mine synspunkter, men jeg vil alligevel varmt tale herfor.

Kjær Rasmussen: Diskussionen her ved anden behandling har samlet sig om de tre områder, promillegrænser, hastighedsgrænser og aldersgrænser. Hvad angår den første grænse, promillegrænsen, går VS ikke ind for en sådan, og vi vil naturligvis stemme i overensstemmelse hermed.

Hvad angår den anden grænse, hastighedsgrænsen, ser det jo ud til, at Sverige har haft gode erfaringer med at indføre sådanne hastighedsgrænser, og vi kan derfor støtte mindretallets ændringsforslag under nr. 7, 10 og 17.

Vi kan ligeledes støtte ændringsforslagene nr. 2 og 5, hvorefter der skal kunne erhverves kørekort til let motorcykel ved det fyldte 16. år.

Endelig nødsages jeg til at begære afstemning om ændringsforslag nr. 8, som omhandler bussernes udkørsel fra holdeplads. VS er af den opfattelse, at denne bestemmelse vil åbne op for et væld af tilfældigheder, hvad angår skyldspørgsmålets pådømmelse; derfor har vi begæret dette ændringsforslag nr. 8 sat til afstemning, således at vi kan få lejlighed til at stemme imod denne bestemmelse.

Elsie-Merete Ross: Både Europarådet og den europæiske transportministerkonference har anbefalet en fast promillegrænse, og vi har allerede hørt om mange lande i Europa, der har indført promillegrænser; vi har også hørt, at det er indført i domstolspraksis i mange lande, og man må vel sige, at der i praksis som den helt overvejende regel her i landet sker domfældelse med en promille på 1 uden usikkerhedstillæg. Det er altså ikke et ukendt og mærkværdigt eksperiment, vi indlader os på. Vi slutter os til den række lande, som har erkendt, at en fast promille-

grænse har en præventiv virkning og derfor er et led i trafikikkerheden. Intet land, som har indført promillegrænsen, har haft overvejelser om at forlade systemet, så borgerne i disse lande kan vel næppe føle, at deres retsstilling er blevet forringet, sådan som modstanderne her i landet mener det ville ske.

Modstanderne påstår, at man ved at fastsætte en promillegrænse, hvis overskridelse medførte straf, skulle have forladt den frie bevisbedømmelse. Jeg henviser til højesteretsdommer Theodor Petersen, som den 6. august 1970 i Politiken udtalte, at en fast promillegrænse på ingen måde er et brud på reglen om bevisbedømmelsens frihed, som de fleste nødig ser krænkede. Hvis nogen kører motorkøretøj med en promille højere end den tilladte, straffes han, fordi han har overtrådt en forbudsnorm, der er givet i færdselssikkerhedens interesse og fastsat ud fra erfaring om, hvad et gennemsnitsmenneske kan tåle at nyde. Ved fast promillegrænse undgår man, at det overlades til den enkelte at bedømme, om han er i stand til at køre motorkøretøj eller ej. Det argument, at ingen ved med sikkerhed, om han har nået den kriminelle grænse, er efter Theodor Petersens mening værdiløst; hvor spritten går ind, går fornuften ud, men det er ingen frifindelsesgrund. Det eneste, der skal vides, er, at hvor konsumet er større end kun ringe, bevæger man sig i farezonen og må tage skade for hjemgæld.

Færdselssikkerhedskommissionens flertal gik ind for en lavpromillegrænse på 0,5. På hr. Boye Hansens, hr. Horns og egne vegne har jeg stillet underændringsforslag om, at lavpromillegrænsen sættes til 0,5. Det er den grænse, Norge og Sverige har. Indtil 1957 havde Sverige 0,8 promille, men nedsatte den så til 0,5. Ved meget indgående undersøgelser rundt i verden er det påvist, at selv ved indtagelse af en enkelt genstand påvirkes den menneskelige organisme og dermed funktionerne. Allerede ved 0,3-0,4 promille alkohol i blodet viser undersøgelser, at der indtræder en forøgelse af uheldsrisikoen. Ved 0,8 promille er køreegenskaberne væsentligt forringet for næsten alle personer. Derfor forekommer det mig, at det, når man nu ikke kan eller vil acceptere total afholdenhed, ville være rimeligt at sætte grænsen dér, hvor forøgelsen af uheldsrisikoen ind-